

Załącznik do uchwały nr 368/20
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 16 marca 2020 r.

Adresat
Fabryka Domów Mobilnych
i Szkieletowych
„Lark Leisure Homes” Sp. z o.o.
ul. G.
XX – XXX D.

Sygnatura
WWRPO.VIII.3162.28.2019.KO

DECYZJA

Nr WWRPO/2014-2020/6/W/2020

podjęta w dniu 16 marca 2020 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Olgierd Kustosz - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Bańkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 9 ust 1 pkt 2, art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 t. j. ze zm.), art. 207 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869 t. j. ze zm.) w zw. z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 t. j.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r., poz. 512 t. j. ze zm.)

umarza:

w całości postępowanie administracyjne wszczęte z urzędu wobec Beneficjenta – Fabryka Domów Mobilnych i Szkieletowych „Lark Leisure Homes” Sp. z o.o. z siedzibą w D. przy ul. G. w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.06.00-32-

0008/16-00 zawartej w dniu 6 września 2016 r. na realizację projektu pn. „Produkcja innowacyjnych na skalę światową domów mobilnych i szkieletowych”

Uzasadnienie

Fabryka Domów Mobilnych i Szkieletowych „Lark Leisure Homes” Sp. z o.o. z siedzibą w D. przy ul. G. (zwana dalej Wnioskodawcą, Beneficjentem lub Spółką), w odpowiedzi na ogłoszenie konkursu nr RPZP.01.06.00-IZ.00-32-001/15 (zwanego dalej Konkursem) w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanego dalej RPO WZ) złożyła w dniu 1 lutego 2016 r. wniosek o dofinansowanie projektu pn. „Produkcja innowacyjnych na skalę światową domów mobilnych i szkieletowych” (zwanego dalej Projektem).

W dokumentacji aplikacyjnej (punkt A.1 wniosku o dofinansowanie) Wnioskodawca wskazał, iż realizacja Projektu rozpocznie się w dniu 29 sierpnia 2016 r. Zgodnie natomiast z zapisami ujętymi w punkcie G.1.1. przywołanego wniosku pn. „Planowane zadania w ramach kosztów bezpośrednich i ich charakterystyka” wskazano m.in., iż celem realizacji zadania nr 2 „Zakup wyposażenia działu administracyjnego” będzie zakup mebli biurowych (wydatek nr 1). Ponadto Wnioskodawca w punkcie A.1. części opisowej Biznes Planu stanowiącego załącznik nr 1 do wniosku o dofinansowanie oświadczył, iż prowadzona przez niego firma zajmowała się dotychczas głównie organizacją własnej działalności, sprzedażą złomu oraz pracami badawczo – rozwojowymi w celu opracowania innowacyjnych rozwiązań i technologii produkcji domów mobilnych. Dodatkowo wymieniony wskazał, iż zapleczem technicznym jakie posiadał do momentu złożenia wniosku o dofinansowanie był sprzęt komputerowy oraz dzierżawiona hala, którą w celu stworzenia fabryki mobilnych domów wakacyjnych wystarczyło wyposażyć jedynie w odpowiedni sprzęt i linię technologiczną (punkt A.2. Biznes Planu).

Uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 1101/16 z dnia 5 lipca 2016 r. przyznano Wnioskodawcy dofinansowanie na realizację Projektu. W wyniku powyższego w dniu 6 września 2016 r. wymieniony zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanym dalej IZ RPO WZ) umowę o dofinansowanie nr RPZP.01.06.00-32-0008/16-00 na realizację Projektu w ramach Osi Priorytetowej 1 „Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie”, Działanie 1.6 „Tworzenie nowych miejsc pracy na obszarze Specjalnej Strefy Włączenia” (zwaną dalej Umową). Pomiędzy Stroną a IZ RPO WZ zawarto dodatkowo trzy aneksy do Umowy nr RPZP.01.06.00-32-0008/16-01 z dnia 6 września 2016 r. oraz nr RPZP.01.06.00-32-0008/16-02 z dnia 27 grudnia 2016 r., jak też nr RPZP.01.06.00-32-0008/16-03 z dnia 24 kwietnia 2018 r.

Zgodnie z przedmiotem Umowy IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych przez Beneficjenta na realizację Projektu w ramach, którego wymieniony zaplanował powstanie fabryki mobilnych domów wakacyjnych. Beneficjent zobowiązał się natomiast do realizacji wskazanego projektu, z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie z zachowaniem zasad optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego oraz prawa krajowego, Regulaminem Konkursu w ramach RPO WZ 2014 – 2020 Oś Priorytetowa 1 Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie, Działanie 1.6 Tworzenie nowych miejsc pracy na obszarze Specjalnej Strefy Włączenia z dnia 5 stycznia 2016 r. (zwanym dalej Regulaminem konkursu), wytycznymi horyzontalnymi jak też w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu, a także osiągnięcie jego celów oraz wskaźników zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 5 ust. 9 Umowy). Z kolei w myśl ust. 4 zd. 1 przywołanej wyżej regulacji Beneficjent zobowiązał się do realizacji Projektu w pełnym zakresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie i terminach w nim określonym. Ponadto na podstawie z § 3 ust. 1 Umowy okres i

terminy realizacji Projektu oraz okres kwalifikowalności wydatków są zgodne z okresem i terminami wskazanymi we wniosku o dofinansowanie. Zgodnie natomiast z punktem 1 podrozdział 3.1 pn. „Ramy czasowe kwalifikowalności” Regulaminu konkursu rozpoczęcie realizacji projektu może nastąpić najwcześniej w dniu następującym po dniu złożenia w IZ RPO WZ pisemnego wniosku o przyznanie pomocy. W tym miejscu wskazania wymaga, iż zgodnie z punktem 2 podrozdział 3.1 Regulaminu konkursu przez rozpoczęcie realizacji projektu należy rozumieć podjęcie jakichkolwiek działań w ramach projektu, niebędących rozpoczęciem pracy, w tym zakup gruntu lub rozpoczęcie prac w ramach projektu, w zależności od tego co nastąpi najpierw, przy czym podjęcie prac przygotowawczych nie stanowi rozpoczęcia realizacji projektu. Z kolei w myśl definicji ujętej w punkcie 3 wymienionego podrozdziału Regulaminu konkursu przez rozpoczęcie prac rozumie się rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją objętą projektem lub pierwsze prawnie wiążące zobowiązanie do zamówienia urządzeń lub inne zobowiązanie, które powoduje, że inwestycja staje się nieodwracalna, w zależności od tego co nastąpi najpierw, przy czym zakupu gruntów ani prac przygotowawczych nie uznaje się za rozpoczęcie prac. Zgodnie natomiast z punktem 4 podrozdział 3.1 Regulaminu konkursu przez prace przygotowawcze należy rozumieć m.in. uzyskanie zezwoleń i przeprowadzenie studiów wykonalności, gdzie podjęcie prac przygotowawczych przed złożeniem wniosku o dofinansowanie nie niweczy efektu zachęty. Odnośnie przywołanego efektu to zgodnie z art. 6 ust. 2 zd. 1 Rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U.UE.L.2014.187.1 ze zm., zwanego dalej Rozporządzeniem nr 651/2014) uznaje się, że udzielona pomoc wywołuje go, jeżeli beneficjent złożył do danego państwa członkowskiego pisemny wniosek o przyznanie pomocy przed rozpoczęciem prac nad projektem lub rozpoczęciem działalności. Natomiast na podstawie § 11 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 3 września 2015 r. w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach celu tematycznego 3 w zakresie wzmocnienia konkurencyjności mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w ramach regionalnych programów operacyjnych na lata 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r., poz. 1623 t. j., zwanego dalej Rozporządzeniem Ministra i Infrastruktury i Rozwoju) pomoc może być udzielona, jeżeli przedsiębiorca złożył wniosek o udzielenie pomocy zgodnie z art. 6 ust. 2 zd. 1 Rozporządzenia nr 651/2014.

Na podstawie przywołanej wyżej Umowy Beneficjent otrzymał dofinansowanie w wysokości 2 940 387,23 zł przy całkowitej wartości Projektu wynoszącej 6 575 775,09 zł. W toku weryfikacji wniosku o płatność nr RPZP.01.06.00-32-0008/16-005-02 stwierdzono, że wymieniony przedstawił do rozliczenia dziewiętnaście faktur, których data wystawienia i data płatności wskazywały na poniesienie wydatków przed dniem 29 sierpnia 2016 r., tj. przed datą określoną we wniosku o dofinansowanie jako dzień rozpoczęcia realizacji Projektu. Dodatkowo na jednej z faktur, przyporządkowanej przez Beneficjenta do wydatku „Zakup mebli biurowych”, a wystawionej przez przedsiębiorcę B. w dniu 25 lutego 2016 r. (faktura VAT nr (...)), widniała adnotacja, że omawiany dokument rozlicza umowę sprzedaży nr (...) zawartą w dniu 2 grudnia 2015 r., tj. jeszcze przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie.

Z uwagi na powyższe IZ RPO WZ pismem z dnia 31 stycznia 2019 r. oraz ponownie pismami z dnia 15 lutego 2019 r. oraz 20 lutego 2019 r., przesłanymi za pośrednictwem Centralnego Systemu Informatycznego SL 2014, zwróciła się do Spółki z prośbą o wyjaśnienie zasadności kwalifikowania w ramach Projektu przywołanych wyżej faktur, a także przedłożenie umów sprzedaży lub zamówień do wymienionych dokumentów księgowych oraz dostarczenie faktur zaliczkowych wskazanych na fakturze VAT nr (...). Jednocześnie Beneficjent został poinformowany, iż do czasu przedstawienia stosownych wyjaśnień i dokumentów weryfikacja złożonego przez niego wniosku o płatność nr RPZP.01.06.00-32-008/16-005-02 zostaje wstrzymana.

W odpowiedzi na powyższe Beneficjent pismem z dnia 26 lutego 2019 r. wyjaśnił, iż omawiane faktury dotyczą zakupu przedmiotów służących organizacji pracy biurowej, jak również drobnych elementów stanowiących techniczne wyposażenie stanowisk pracy. Ponadto wymieniony oświadczył, iż zakupione narzędzia pracy (komputery, meble, itp.) wykorzystywane w dziale administracji, stanowiły niezbędne elementy funkcjonowania przedsiębiorstwa i bez nich niemożliwe byłoby m.in. złożenie wniosku o wypłatę zaliczki czy pozyskanie stosownych ofert na zakup innych

przedmiotów obejmujących udzielone dofinansowanie. Dodatkowo nadmieniono, iż wskazane wyposażenie miało być również konieczne do funkcjonowania biura zarządu Spółki, służb technicznych, finansowych, prawnych oraz projektowych przygotowujących Projekt do realizacji, bowiem do tego czasu Beneficjent nie posiadał własnego zaplecza techniczno – organizacyjnego, niezbędnego do przygotowania i wdrażania wymienionego projektu. Spółka nie dostarczyła przy tym dokumentacji wymienionej w piśmie IZ RPO WZ z dnia 31 stycznia 2019 r.

W wyniku kolejnej prośby IZ RPO WZ skierowanej do Spółki w piśmie z dnia 28 lutego 2019 r. wymieniona spółka kapitałowa w dniach 4 oraz 18 marca 2019 r. dostarczyła stosowną dokumentację.

Po przeprowadzonej analizie, mając na uwadze przywołane wyżej okoliczności IZ RPO WZ pismem z dnia 10 kwietnia 2019 r. poinformowała Beneficjenta, iż rozpoczynając realizację Projektu przed złożeniem pisemnego wniosku o dofinansowanie naruszył obowiązujące go procedury, co w konsekwencji doprowadziło do wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej w rozumieniu art. 2 pkt 36 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U.UE.L.2013.347.320 ze zm., zwanego dalej Rozporządzeniem nr 1303/2013). Zgodnie ze wskazaną regulacją prawną pojęcie nieprawidłowości oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczące stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii Europejskiej poprzez jego obciążenie nieuzasadnionym wydatkiem.

Spółka korzystając z możliwości zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń co do wystąpienia nieprawidłowości pismem z dnia 24 kwietnia 2019 r. wskazała m.in., iż IZ RPO WZ dokonując ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy poczyniła błąd poprzez przyjęcie, że Spółka zajmuje się jedynie produkcją domów mobilnych i każdy wydatek rzeczowy przypisuje się do Projektu. Ponadto stwierdzono, iż brak finansowania w formie udzielonej dotacji uniemożliwiłby Spółce podjęcie produkcji domów mobilnych z uwagi na brak środków i spowodowałby zaniechanie realizacji Projektu (efekt zachęty).

W odpowiedzi na powyższe IZ RPO WZ pismem z dnia 22 maja 2019 r., odnosząc się do wszystkich zastrzeżeń złożonych przez Beneficjenta, poinformowała wymienionego o braku podstaw do zmiany stanowiska zawartego w jej piśmie z dnia 10 kwietnia 2019 r.

W wyniku uznania wszystkich wydatków zaplanowanych w Projekcie za niekwalifikowalne jak również faktu, iż na podstawie przedstawionych dotychczas wniosków o płatność wypłacono Beneficjentowi kwotę w wysokości 2 249 396,23 zł, z czego wymieniony w związku z nierozliczoną w całości zaliczką zwrócił 125 971,98 zł, IZ RPO WZ pismem z dnia 6 czerwca 2019 r. (odebrany w dniu 10 czerwca 2019 r.) wezwała go do zwrotu środków w wysokości 2 123 424,25 zł (2 249 396,23 zł - 125 971,98 zł) wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W trakcie trwania 14 – dniowego terminu do dokonania zapłaty, Beneficjent pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. wezwał IZ RPO WZ do wypłaty środków w wysokości 536 529,07 zł ujętych we wniosku o płatność nr RPZP.01.06.00-32-008/16-006-01 złożonym w dniu 14 stycznia 2019 r.

Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu, w dniu 25 czerwca 2019 r. wszczęto wobec Beneficjenta postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych na podstawie Umowy w związku z wykorzystaniem ich z naruszeniem procedur obowiązujących w ramach RPO WZ 2014 – 2020. Jednocześnie wymieniony został pouczone o możliwości złożenia wniosków dowodowych oraz wyjaśnień w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia 10 lipca 2019 r. Spółka wniosła o umorzenia postępowania wskazując, iż zarówno jego zakres oraz cel, jak i podstawy faktyczne i prawne nie są jasne. Rozwijając powyższe wymieniona spółka stwierdziła, iż nie wskazano konkretnego naruszenia procedury i jego wpływu na celowość wydatku jak również nie wskazano samego wydatku poniesionego z naruszeniem

procedury. Ponadto, IZ RPO WZ nie poinformowała o skutkach finansowych naruszenia procedury w postaci wartości zamówienia finansowanego z dotacji, a nie ze środków własnych Beneficjenta. Dodatkowo zarzucono niezastosowanie art. 207 ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869 t. j. ze zm., zwanej dalej ufp) oraz brak ustalenia w drodze decyzji kwoty dotacji wydanej z naruszeniem procedur.

Odpowiadając na pismo Spółki z dnia 17 czerwca 2019 r. IZ RPO WZ pismem z dnia 19 lipca 2019 r. poinformowała wymienioną, iż w związku ze stwierdzoną nieprawidłowością na obecnym etapie nie ma możliwości zakończenia weryfikacji wniosku o płatność nr RPZP.01.06.00-32-008/16-006-01.

Z uwagi na analizę wniosku Beneficjenta o umorzenie przedmiotowego postępowania IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 22 lipca 2019 r. przedłużyła je do dnia 26 sierpnia 2019 r.

Następnie pismem z dnia 30 lipca 2019 r. Spółka poinformowała, że nie podziela stanowiska IZ RPO WZ, iż rozpoczęcie realizacji Projektu nastąpiło przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie. W dalszej części omawianego pisma Beneficjent wskazał, iż przed dniem złożenia wymienionego wniosku podejmowano czynności związane z organizacją prowadzonego przez Spółkę przedsiębiorstwa, która w dniu 30 marca 2015 r. powstała jako start – up, a zatem jej funkcjonowanie, jak też przygotowanie wniosku o dofinansowanie wymagało podjęcia skonkretyzowanych czynności przez kadrę zarządzającą, wyposażoną w sposób oczywisty w podstawowe narzędzia pracy. Powyższe stanowisko Beneficjent powtórzył w piśmie z dnia 8 sierpnia 2019 r., dołączając przy tym dokumenty w postaci protokołów zdawczo – odbiorczych wystawionych w dniu 14 czerwca 2019 r., a dotyczących przekazania domów mobilnych do transportu.

W odpowiedzi na wniosek o umorzenie postępowania w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych na podstawie Umowy IZ RPO WZ pismem z dnia 21 sierpnia 2019 r. poinformowała Beneficjenta o braku podstaw do jego umorzenia. Jednocześnie poinformowano wymienionego, iż wbrew jego twierdzeniom przekazano mu informację dotyczącą tego jakie procedury zostały naruszone, jak też wskazano wysokość wydatków poniesionych z ich niedochowaniem. Na zakończenie omawianego pisma IZ RPO WZ przywołując orzecznictwo sądów administracyjnych wskazała, iż żaden przepis prawa, w tym art. 105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 t. j., zwanej dalej kpa) normujący kwestię umorzenia postępowania nie nakłada na organ obowiązku wydania decyzji czy postanowienia w przedmiocie odmowy umorzenia. Z uwagi na powyższe wystarczającym jest bowiem, bądź to poinformowanie wnioskodawcy o obecnym etapie prowadzonej przez organ sprawy oraz o braku podstaw do umorzenia postępowania, co uczyniono w przedmiotowej sprawie, bądź też wyrażenie tego stanowiska poprzez wydanie decyzji merytorycznej orzekającej co do istoty sprawy.

Ze uwagi na trwającą analizę całokształtu materiału dowodowego IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2019 r. przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne do dnia 26 września 2019 r.

Beneficjent pismem z dnia 28 sierpnia 2019 r., sporządzonym przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł skargę na bezczynność organu z jednoczesnym zobowiązaniem IZ RPO WZ do rozpoznania wniosku wymienionego, ujętego w jego piśmie z dnia 10 lipca 2019 r., poprzez wydanie decyzji umarzającej przedmiotowe postępowanie.

Z uwagi na fakt, iż wraz z przywołanym wyżej pismem nie dostarczono stosownego pełnomocnictwa IZ RPO WZ pismem z dnia 12 września 2019 r. wezwała do uzupełnienia jego braków formalnych pod rygorem pozostawiania go bez rozpoznania. Jednocześnie zwrócono się o doprecyzowanie czy treść żądania zawarta w piśmie z dnia 28 sierpnia 2019 r. należy pochylić jako ponaglenie w rozumieniu art. 37 kpa czy skargę na bezczynność w rozumieniu art. 53 § 2 b ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 t. j. ze zm., zwanej dalej ppsa).

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik Beneficjenta pismem z dnia 17 września 2019 r. poinformował, iż jego żądanie należy traktować jako skargę w rozumieniu art. 53 § 2 b ppsa bowiem ponaglenie zostało wniesione pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. Wymieniony nie dostarczył przy tym oryginału lub uwierzytelnionego podpisu pełnomocnictwa upoważniającego do reprezentowania Spółki, a jedynie jego kolorową kserokopię.

IZ RPO WZ z uwagi na przywołane wyżej okoliczności postanowieniem z dnia 25 września 2019 r. przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne do dnia 25 października 2019 r.

W dniu 30 września 2019 r. pełnomocnik Spółki uwierzył w siedzibie IZ RPO WZ przesłane uprzednio pełnomocnictwo, a następnie skorzystał z uprawnienia do przejrzania akt przedmiotowej sprawy.

W dniu 21 października 2019 r. wpłynęło do IZ RPO WZ pismo Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 18 października 2019 r., w którym na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 2 i 3 w zw. z art. 16 ust 1a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 t. j. ze zm., zwanej dalej ustawą wdrożeniową), w związku ze skierowaną do niego skargą Beneficjenta z dnia 9 października 2019 r. na czynności IZ RPO WZ w zakresie rozliczenia udzielonego dofinansowanego, zwrócono się z prośbą o złożenie stosownych wyjaśnień i informacji. W przywołanym piśmie wskazano jednocześnie, iż Wojewoda Zachodniopomorski nie jest organem właściwym do rozpatrywania wskazanej skargi z uwagi na fakt, iż zadania nałożone na IZ RPO WZ a ujęte w ustawie wdrożeniowej nie są zadaniami z zakresu administracji rządowej, a tym samym art. 229 pkt 2 kpa, na który powoływał się Beneficjent, nie znajduje zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia 17 października 2019 r. Spółka cofnęła skargę skierowaną do IZ RPO WZ a następnie Wojewoda Zachodniopomorski pismem z dnia 21 października poinformował, iż wymieniona spółka kapitałowa wycofała również skargę ujętą w jej piśmie z dnia 9 października 2019 r.

Postanowieniem z dnia 24 października 2019 r. IZ RPO WZ z uwagi na trwającą analizę materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie przedłużyła prowadzone postępowanie w przedmiocie zwrotu środków do dnia 25 listopada 2019 r.

Pismem z dnia 14 listopada 2019 r. Beneficjent złożył dodatkowe wyjaśnienia, w których wskazał, iż działania organizacyjne wymienionego nie ograniczały się jedynie do działań objętych wnioskiem o dofinansowanie. Wiele wydatków ponoszono bowiem na inne obszary działalności gospodarczej, a także w ramach organizacji struktury zarządzającej, a zatem poza przedmiotem Projektu i nie stanowiły one o rozpoczęciu jego realizacji. Ponadto Beneficjent stwierdził, iż nawet jeżeli przyjąć stanowisko IZ RPO WZ, iż wydatki poniesione na zakup mebli stanowiły jednak o początku realizacji omawianego projektu, z czym wymieniony konsekwentnie się nie zgadza, to przywołane zobowiązanie nie świadczyło jeszcze o tym, iż cała inwestycja stała się nieodwracalna, takim zdarzeniem w przedmiotowej sprawie było bowiem zamówienie linii technologicznej. Rozwijając powyższe Spółka nadmieniła, że zakup mebli i wyposażenia uzupełniającego nie był przeznaczony na realizację Projektu, a tym samym nie stanowił punktu granicznego warunkującego jego nieodwracalność. Wskazano ponadto, iż z uwagi na przejściowy niedobór środków obrotowych Beneficjent ostatecznie nie zrealizował opcji zakupu mebli i wyposażenia, a omawiane przedmioty wydzierżawił na podstawie stosownej umowy zawartej w dniu 3 czerwca 2016 r., które to przedmioty są wykorzystywane do realizacji Projektu. Do omawianego pisma Spółka dołączyła kserokopię protokołu zdawczo – odbiorczego stanowiącego załącznik do przywołanej wyżej umowy dzierżawy.

Z uwagi na analizę wyjaśnień Beneficjenta ujętych w jego piśmie z dnia 14 listopada 2019 r. IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 22 listopada 2019 r. przedłużyła prowadzone postępowanie do dnia 27 grudnia 2019 r. Następnie przywołany organ administracji pismem z dnia 4 grudnia 2019 r. wezwał Spółkę do dostarczenia uwierzytelnionej kserokopii umowy dzierżawy z dnia 3 czerwca 2016 r. oraz załącznika do umowy sprzedaży nr (...) z dnia 2 grudnia 2015 r. zawartej z B.

Pismem z dnia 5 grudnia 2019 r. Beneficjent wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów, to jest m.in. wydruków dotyczących inwentaryzacji wyposażenia, zaświadczenia o stanie zatrudnienia z dnia 10 grudnia 2019 r., wydruków z rejestrów sprzedaży, jak również z zeznań świadków, tj. E. D., M. K., J. S. Odnośnie skierowanego do Spółki wezwania z dnia 4 grudnia 2019 r. wymieniona pismem z dnia 11 grudnia 2019 r. poinformowała o przedłożeniu wraz z nim kserokopii umowy dzierżawy z dnia 3 czerwca 2016 r., wskazując jednocześnie, iż z przyczyn od niej niezależnych nie dysponuje załącznikiem do umowy sprzedaży z dnia 2 grudnia 2015 r.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2019 r. IZ RPO WZ z uwagi na analizę wniosku dowodowego z dnia 5 grudnia 2019 r. oraz wyjaśnień Beneficjenta ujętych w jego piśmie z dnia 11 grudnia 2019 r. przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjnego do dnia 27 stycznia 2020 r. Natomiast

w związku z niedostarczeniem przez wymienionego kserokopii umowy dzierżawy, mimo wskazania o jej przedłużeniu, pismem z dnia 13 stycznia 2020 r. ponownie wezwano o dostarczenie przywołanego dokumentu. Z uwagi na oczekiwanie na dostarczenie wymienionego dokumentu IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 24 stycznia 2020 r. przedłużyła prowadzone postępowanie do dnia 27 lutego 2020 r. Beneficjent wraz z pismem z dnia 21 stycznia 2020 (otrzymanym w dniu 24 stycznia 2020 r.) dostarczył kserokopię umowy dzierżawy z dnia 3 czerwca 2016 r.

Po przeprowadzonej analizie złożonego wniosku dowodowego IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 3 lutego 2020 r. dopuściła wszystkie zawnioskowane dowody z dokumentów odmawiając przy przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków co uzasadniono tym, iż zgodnie z wnioskiem strony świadkowie winni zostać przesłuchani jedynie w przypadku zaistnienia wątpliwości w zakresie tez dowodowych z treścią złożonych dokumentów czego nie stwierdzono. Zawiadomieniem z dnia 12 lutego 2020 r. przywołany organ administracji poinformował Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczył o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Wymieniony pismem z dnia 19 lutego 2020 r. wniósł dodatkowo o przeprowadzenie dowodu z przesłanej dokumentacji fotograficznej na okoliczność, iż faktyczna realizacja Projektu rozpoczęła się w sierpniu 2016 r., tj. w czasie budowy pierwszego domu mobilnego. Z uwagi na konieczność umożliwienia wymienionemu zapoznanie się z aktami sprawy oraz wypowiedzenie się co do zebranych w sprawie dowodów, a także zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 27 lutego 2020 r. poinformowała o konieczności przedłużenia postępowania administracyjnego do dnia 27 marca 2020 r.

Przechodząc niniejszym do przeanalizowania okoliczności mających świadczyć o tym, iż w przedmiotowej sprawie ziściły się przesłanki do orzeczenia wobec Beneficjenta o zwrocie udzielonego dofinansowania na wstępie wskazać należy, iż środki publiczne przeznaczone na wykonywanie projektów realizowanych w ramach programów finansowych ze środków europejskich mają charakter bezzwrotny i powinny być wykorzystywane zgodnie z prawem, obowiązującymi procedurami, a także ściśle z celem, na który zostały przekazane. Jedną z kompetencji, a zarazem obowiązków ustawowych IZ RPO WZ jest prowadzenie kontroli realizacji poszczególnych projektów w ramach RPO WZ, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi. Obowiązkiem IZ RPO WZ jest zatem nie tylko ustalanie zasad konkursu, zawieranie umów z beneficjentami czy zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację programu operacyjnego, ale również czuwanie nad przebiegiem realizacji projektu i weryfikowanie czy w całym okresie realizacji projekt, na który przekazano środki publiczne, realizowany jest zgodnie z prawem oraz zasadami określonymi przez IZ RPO WZ dla danego konkursu. Stwierdzenie wykorzystania środków publicznych z naruszeniem procedur w tym wykrycie nieprawidłowości w zakresie ich wydatkowania powoduje konieczność dochodzenia ich zwrotu. Należy wskazać, iż do zadań instytucji zarządzającej należy m.in., jak wynika z art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej, nie tylko dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów (pkt 4), ale i również prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów (pkt 7) oraz nakładanie korekt finansowych (pkt 8), jak też odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, w tym m.in. wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań (pkt 9 lit. a).

W przedmiotowej sprawie na etapie weryfikacji wniosku o płatność nr RPZP.01.06.00-32-0008/16-005-02 ustalono, iż Beneficjent poprzez rozpoczęcie realizacji Projektu przed złożeniem do IZ RPO WZ wniosku o dofinansowanie naruszył cytowany na wstępie niniejszego orzeczenia pkt 1 podrozdział 3.1 Regulaminu konkursu, jak i przywołane wyżej zapisy umowne ujęte w § 3 ust. 1, § 5 ust. 4 zd. 1 i ust. 9. Konsekwencją powyższego było stwierdzenie naruszenia obowiązującego przepisu prawa unijnego poprzez zniweczenie efektu zachęty zdefiniowanego w art. 6 ust. 2 zd. 1 Rozporządzenia nr 651/2014, a co za tym idzie naruszenie również prawa krajowego, tj. § 11 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Jednakże na skutek przeprowadzonego postępowania administracyjnego polegającego m.in. na wszechstronnym rozpatrzeniu zebranego materiału dowodowego, w tym przede wszystkim wyjaśnień Beneficjenta złożonych w jego toku, a zawartych w pismach z dnia 30 lipca 2019 r. oraz z dnia 14 listopada 2019 r. przedstawione wyżej ustalenia nie znalazły potwierdzenia. Rozwijając powyższe

stwierdzić należy, iż Spółka, która w dniu 30 marca 2015 r. powstała jako tzw. start – up czyli młode, innowacyjne przedsiębiorstwo i jeszcze przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie podejmowała czynności związane z jego organizacją polegającą m.in. na wyposażeniu działu administracyjnego. W tym celu na podstawie umowy sprzedaży nr (...) zawartej z B. w dniu 2 grudnia 2015 r. Beneficjent dokonał zakupu zabudowy meblowej (faktura VAT nr (...)), a następnie, tj. po dniu złożenia wniosku o dofinansowanie, a przed dniem określonym jako dzień rozpoczęcia realizacji Projektu wymieniony zakupił pozostałe meble (faktura nr (...) z dnia 25 kwietnia 2016 r., faktura nr (...) z dnia 8 marca 2016 r., faktura nr (...) z dnia 8 marca 2016 r., faktura nr (...) z dnia 17 maja 2016 r., faktura nr (...) z dnia 17 maja 2016 r., faktura nr (...) z dnia 24 maja 2018 r.). Okolicznością potwierdzającą, iż zakup mebli dokonany na podstawie przywołanych wyżej dokumentów sprzedaży nie stanowił o realizacji Projektu jest również fakt, iż dopiero w wyniku zawarcia umowy dzierżawy z dnia 3 czerwca 2016 r. Spółka weszła w posiadanie mebli, które co do zasady pokrywają się ze specyfikacją mebli stanowiącą załącznik do wniosku o dofinansowanie. Tym samym to meble wydzierżawione, a nie wcześniej nabyte były bezpośrednio związane z realizacją omawianego Projektu.

Uwzględniając powyższe ustalenia stwierdzić należy, iż dokonany przez Beneficjent zakup mebli nie był związany z realizacją Projektu dlatego nie stanowi on o jego rozpoczęciu a tym samym o naruszeniu przez wymienionego efektu zachęty. Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie, iż Beneficjent nie dopuścił się naruszenia obowiązujących go w ramach RPO WZ procedur co skutkuje również odstępniem od stwierdzonej uprzednio nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013. Na marginesie wskazać należy, iż wydatki poniesione przez Spółkę z tytułu zawartej w dniu 3 czerwca 2016 r. umowy dzierżawy mimo, iż były niezbędne do realizacji Projektu, nie mogą zostać przedstawione do rozliczenia w ramach Projektu. Zgodnie bowiem z punktem 4 podrozdziału 3.6 Regulaminu konkursu, wydatki poniesione w ramach przywołanej umowy cywilnoprawnej nie posiadają przymiotu kwalifikowalności. Cechę tę mają bowiem wyłącznie wydatki związane z zakupem, tj. przeniesieniem prawa własności i wyjątkowo wydatki poniesione na podstawie umowy leasingu finansowego.

Z uwagi na fakt, iż tak jak wskazano już wyżej Beneficjent nie dopuścił się naruszenia obowiązujących go procedur, postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków stało się bezprzedmiotowe. Mając na uwadze ustalony stan faktyczny wskazać bowiem należy, iż zgodnie z brzmieniem art. 105 § 1 kpa sytuacji, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi powyższa regulacja prawna, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej, co do istoty (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 stycznia 2012 r., sygn. akt II OSK 2104/10). Umorzenie jako środek ostateczny, niweczący dotychczasowe wyniki postępowania jest stosowany, gdy osiągnięcie celu postępowania administracyjnego staje się bezzasadne z uwagi na okoliczności stanowiące trwałą i nieusuwalną przeszkodę do jego kontynuowania.

Z uwagi na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W trakcie biegu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona może zrzec się prawa do jego złożenia wobec Instytucji Zarządzającej RPO WZ, która wydała decyzję. Z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej RPO WZ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2012 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz. U z 2018 r. poz. 1302 t.j. ze zm.) jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa. Od skargi pobierany jest wpis stosunkowy, który wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000,00 zł i nie więcej niż 100 000,00 zł (§ 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.). Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego